

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาคุณภาพการดูแลทางการพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพการพยาบาลของโรงพยาบาลตำรวจ โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ป่วยทุกคนที่มาใช้บริการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลตำรวจ และแพทย์รับตัวไว้รักษาในโรงพยาบาลซึ่งมีจำนวน 27,626 คนต่อปี (สถิติและเวชระเบียน โรงพยาบาลตำรวจ, 2544)

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ป่วยที่มาใช้บริการตรวจรักษา และแพทย์รับตัวไว้รักษาในโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วยใน ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคือ เดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2544 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดคุณสมบัติของผู้ป่วยในที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ไม่จำกัดเพศ
- อายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากมีวุฒิภาวะเพียงพอในการตอบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อบริการพยาบาลที่ได้รับ
- นอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป (ยกเว้นสำหรับแผนกสูตินรีเวชกรรม กำหนดให้นอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลตั้งแต่ 2 วันขึ้นไป)
- แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้
- มีสติสัมปชัญญะดี สามารถสื่อสารได้ และมีความพร้อมในการตอบแบบสอบถาม

- ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

2.2 สุ่มวางแผนกผู้ป่วยในของโรงพยาบาล พบว่ามีทั้งหมด 7 แผนก แต่ต้องการ

แผนกผู้ป่วยในที่รับผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในข้อที่ 2.1 ดังนั้น จะได้แผนกผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 แผนกคือ งานอายุรกรรม 3,875 คน งานศัลยกรรม 6,189 คน งานออริโธปิดิกส์ 2,097 คน และงานสูติรีเวชกรรม 6,468 คน

2.3 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1973: 727)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{26,279}{1 + 26,279 (.05)^2} = 394$$

เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น .05 ($\alpha = .05$)

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ขนาดความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (5%)

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้คือ ผู้ป่วยในจำนวน 394 คน เพื่อป้องกันความไม่ครบถ้วนและความไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 10% (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) ดังนั้นจึงมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยในทั้งสิ้น 434 คน

2.4 หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแผนกผู้ป่วยแต่ละแผนก โดยแบ่งให้มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน ดังนั้นจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 434 คน และมีแผนกผู้ป่วย 4 แผนก แต่ละแผนกจะต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างแผนกละ 109 คน (ปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม)

2.5 ในแต่ละแผนกแบ่งประเภทของหอผู้ป่วยออกเป็นประเภทพิเศษ และสามัญหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทหอผู้ป่วย โดยการแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้แต่ละประเภทหอผู้ป่วยมีจำนวนเท่าๆกัน ดังนั้นจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแผนกจำนวน 109 คน และมีประเภทหอผู้ป่วย 2 ประเภทคือพิเศษ และสามัญ ดังนั้นหอผู้ป่วยแต่ละประเภทจะมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างประเภทละ 55 คน (ปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม)

2.6 เลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยใน จากหอผู้ป่วย (ใช้ทุกหอผู้ป่วย) ของแต่ละแผนก ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังรายละเอียดข้อ 2.1 โดยการคำนวณตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหอผู้ป่วยให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ ดังนั้น จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 1 และลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยใน จำแนกตามแผนกและหอผู้ป่วย

แผนก	ประเภทหอผู้ป่วย	หอผู้ป่วย	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ (คน)	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล (คน)
งานอายุรกรรม	พิเศษ	รุจิรวงศ์ 1-2	524	19	19
	พิเศษ	รุจิรวงศ์ 3-4	548	20	19
	พิเศษ	รุจิรวงศ์ 5-6	425	16	16
	สามัญ	ข้าราชการตำรวจ 2	1,302	30	29
	สามัญ	ข้าราชการตำรวจ 3	1,076	25	25
งานศัลยกรรม	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 9	452	16	16
	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 11	460	16	16
	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 7-8	632	23	22
	สามัญ	คุณวิศาลชั้น 2	304	4	4
	สามัญ	คุณวิศาลชั้น 3	742	10	10
	สามัญ	คุณวิศาลชั้น 4	1,535	20	20
	สามัญ	เฉลิมพระเกียรติ 4/1	793	10	10
	สามัญ	เฉลิมพระเกียรติ 4/2	380	0	0
	สามัญ	เฉลิมพระเกียรติ 5/2	433	6	6
	สามัญ	คุณวิศาลชั้น 1	458	5	5
งานออร์โธปิดิกส์	สามัญ	เวชศาสตร์ฟื้นฟู 4	362	20	18
	สามัญ	เฉลิมพระเกียรติ 5/1	644	35	25
	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 6	269	13	12
	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 12	373	19	18
	พิเศษ	เฉลิมพระเกียรติ 10	449	23	23
งานสูตินรีเวช	พิเศษ	สูตินรีเวช 4	1,182	55	50
	สามัญ	สูตินรีเวช 5	3,625	38	32
	สามัญ	สูตินรีเวช 6	1,661	17	16

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แผนก	ประเภท หอผู้ป่วย	หอผู้ป่วย	จำนวน ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ที่กำหนดไว้ (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูล (คน)
งานกุมาร	สามัญ	ทารกแรกเกิด	4,205	0	0
	สามัญ	ฉกร. 2	906	0	0
	สามัญ	ฉกร. 4	1,406	0	0
งานอื่นๆ	สามัญ	หอสังเกตอาการ	896	0	0
	สามัญ	เวชศาสตร์ฟื้นฟู 3	88	0	0
	สามัญ	ศัลยกรรม	149	0	0
รวม			27,626	434	411

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของผู้ป่วยในที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาสูงสุด อาชีพ แผนกผู้ป่วย และประเภทหอผู้ป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	157	38.2
หญิง	254	61.8
อายุ		
18-20 ปี	26	6.3
21-30 ปี	96	23.4
31-40 ปี	62	15.1
41-50 ปี	68	16.5
51-60 ปี	61	14.8
61 ปีขึ้นไป	98	23.8
สถานภาพสมรส		
โสด	62	15.1
คู่	299	72.7
หม้าย/หย่า/แยก	50	12.2
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ไม่ได้รับการศึกษา	18	4.4
ประถมศึกษา	138	33.6
มัธยมศึกษา	111	27.0
ปวช./อนุปริญญา	36	8.8
ปริญญาตรี	95	23.1
อื่นๆ	13	3.2
อาชีพ		
รับจ้าง/บริษัท	126	30.7
ค้าขาย	45	10.9
เกษตรกรรม	10	2.4

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	74	18.0
รัฐวิสาหกิจ	11	2.7
งานบ้าน	57	13.9
ไม่ได้ทำงาน	88	21.4
แผนกผู้ป่วย		
งานอายุรกรรม	108	26.3
งานศัลยกรรม	109	26.5
งานสูตินรีเวชกรรม	98	23.8
งานออโรโธปิดิกส์	96	23.4
ประเภทหอผู้ป่วย		
พิเศษ	211	51.3
สามัญ	200	48.7

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยใน จำนวน 411 คน ส่วนมากเป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.8 มีอายุ 61 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21-30 ปี, 41-50 ปี, 31-40 ปี, 51-60 ปี และ 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.4, 16.5, 15.1, 14.8 และ 6.3 ตามลำดับ มีสถานภาพสมรส คู่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.7 มีระดับการศึกษา ประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา, ระดับปริญญาตรี, ระดับปวช./อนุปริญญา, ไม่ได้ได้รับการศึกษา และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 27, 23.1, 8.8, 4.4 และ 3.2 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพรับจ้าง/บริษัท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.7 นอนพักรักษาตัวอยู่ในงานศัลยกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมา งานอายุรกรรม, งานสูตินรีเวชกรรม และงานออโรโธปิดิกส์ คิดเป็นร้อยละ 26.3, 23.8 และ 23.4 ตามลำดับ ส่วนใหญ่นอนที่หอผู้ป่วยพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 51.3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดที่เกี่ยวกับคุณภาพการพยาบาลจากหนังสือ ตำรา วารสาร และงานวิจัยต่างๆ รวมทั้งศึกษาแนวนโยบายการบริการพยาบาลของโรงพยาบาล ตำรวจ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ ซึ่งได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 3 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวม และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย
2. แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน
3. แบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย มีทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาสูงสุด อาชีพ แผนกที่นอนพักรักษา และประเภทหอผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 แบบวัดการให้การพยาบาลแบบองค์รวม มีจำนวนทั้งหมด 34 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลแบบองค์รวม
- 2) ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยใช้แนวคิดในการสร้างจากหลักปฏิบัติสำคัญในการให้การพยาบาลแบบองค์รวมของ Newbeck (1986 อ้างถึงใน ทศนา บุญทอง, 2532)
- 3) สร้างข้อคำถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวม โดยการรวบรวมคำสำคัญ ของแนวคิดที่ศึกษามาเขียนเป็นคำจำกัดความ แล้วจึงสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับคำจำกัดความนั้นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

การให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้ป่วย	จำนวน	7	ข้อ	(ข้อ 1-7)
การให้ผู้ป่วยได้ร่วมตัดสินใจ	จำนวน	4	ข้อ	(ข้อ 8-11)
การตั้งเป้าหมายในการรักษาพยาบาล	จำนวน	4	ข้อ	(ข้อ 12-15)
ผู้ให้บริการและผู้ป่วยปฏิบัติการพยาบาลร่วมกัน	จำนวน	5	ข้อ	(ข้อ 16-20)
การตระหนักในความเป็นบุคคลของผู้ป่วย	จำนวน	14	ข้อ	(ข้อ 21-34)

ข้อคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวของ Likert scale คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด มีการให้คะแนนดังนี้ คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด (81-100%)
เห็นด้วยมาก	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก (61-80%)
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง (41-60%)
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย (21-40%)
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด (0-20%)

เกณฑ์การให้คะแนนการให้การพยาบาลแบบองค์รวมมีเกณฑ์ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538)

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง การให้การพยาบาลแบบองค์รวมอยู่ในระดับสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง การให้การพยาบาลแบบองค์รวมอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง การให้การพยาบาลแบบองค์รวมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง การให้การพยาบาลแบบองค์รวมอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง การให้การพยาบาลแบบองค์รวมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

4) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่านทำการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างเนื้อหา ความสอดคล้องของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและความชัดเจนในเนื้อหา ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล และความถูกต้องของการวัด

5) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุง แก้ไข ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นี้ ถือเป็นเกณฑ์ความเห็นสอดคล้อง และการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านใน 8 ท่าน นำมาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

ปรับความชัดเจนของภาษา	24	ข้อ
เพิ่มข้อความในข้อคำถาม	8	ข้อ
เพิ่มข้อคำถาม	5	ข้อ
ตัดทอนข้อคำถาม	5	ข้อ

6) หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ได้แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมทั้งหมด 34 ข้อ (จากเดิม 34 ข้อ) จำแนกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้ป่วย 7 ข้อ (เดิม 8 ข้อ) ด้านการให้ผู้ป่วยได้ร่วมตัดสินใจ 4 ข้อ (เดิม 3 ข้อ) ด้านการตั้งเป้าหมายในการรักษาพยาบาล 4 ข้อ (เดิม 3 ข้อ) ด้านผู้ให้บริการและผู้ป่วยปฏิบัติการพยาบาลร่วมกัน 5 ข้อ (เดิม 2 ข้อ) และด้านการตระหนักในความเป็นบุคคลของผู้ป่วย 14 ข้อ (เดิม 18 ข้อ) ส่วนเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลผล ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน เห็นด้วยกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

7) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จำนวน 34 ข้อ ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยใน ที่หอผู้ป่วยเวชศาสตร์ฟื้นฟูชั้น 4 หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 7-8 และหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 10 โรงพยาบาลตำรวจ รวมจำนวนทั้งหมด 30 คน

8) วิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค (Alpha Cronbach' s Coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/FW Version 7.5 (Statistical package for the social science for windows) และวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item analysis) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตัดข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับข้อคำถามอื่นทั้งฉบับน้อย คือข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า .2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2538: 163) ผลปรากฏว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับข้อคำถามอื่นทั้งฉบับ ดังนั้นจึงมีข้อคำถามจำนวนเท่าเดิม (ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ในภาคผนวก)

จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงอีกครั้งด้วยวิธีเดียวกัน ได้ค่าความเที่ยงดังเสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวม

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	
	ทดลองใช้ (n=30)	เก็บข้อมูลจริง (n=411)
การให้การพยาบาลแบบองค์รวม		
- การให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้ป่วย	.72	.88
- การให้ผู้ป่วยได้ร่วมตัดสินใจ	.64	.49
- การตั้งเป้าหมายในการรักษาพยาบาล	.91	.87
- ผู้ให้บริการและผู้ป่วยปฏิบัติร่วมกัน	.88	.84
- การตระหนักในความเป็นบุคคลของผู้ป่วย	.88	.88
รวม	.93	.94

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย เป็นแบบสอบถามความรู้สึkfพึงพอใจของผู้ป่วยเกี่ยวกับการบริการพยาบาลที่ได้รับขณะรับการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจของผู้ป่วย
- 2) ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นโดยใช้แนวคิดในการสร้างจาก แบบวัดความพึงพอใจของผู้ป่วยของ Eriksen (1987) และพัฒนามาจากแบบวัดความพึงพอใจของผู้ป่วยของดุชนี ยศทอง (2542) ซึ่งประกอบไปด้วย

ศิลปะการดูแล	จำนวน	10	ข้อ	(ข้อ 1-10)
คุณภาพการดูแลทางเทคนิค	จำนวน	8	ข้อ	(ข้อ 11-18)
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	จำนวน	7	ข้อ	(ข้อ 19-25)
ความพร้อมในการบริการ	จำนวน	5	ข้อ	(ข้อ 26-30)
ความต่อเนื่องของการดูแล	จำนวน	4	ข้อ	(ข้อ 31-34)
ประสิทธิผล	จำนวน	6	ข้อ	(ข้อ 35-40)

ข้อคำถามแต่ละข้อ จะมีคำตอบให้เลือกในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating

scale) 5 ระดับ ตามแนวของ Likert scale คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย พอใจน้อยที่สุด และมีการให้คะแนนดังนี้ คือ

พอใจมากที่สุด	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นมากที่สุด (81-100%)
พอใจมาก	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นมาก (61-80%)
พอใจปานกลาง	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นปานกลาง (41-60%)
พอใจน้อย	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นน้อย (21-40%)
พอใจน้อยที่สุด	หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นน้อยที่สุด (0-20%)

เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจของผู้ป่วย มีเกณฑ์ ดังนี้

พอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พอใจน้อย	ให้	1	คะแนน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรความพึงพอใจของผู้ป่วย ใช้ค่าความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538)

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ป่วยอยู่ในระดับสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำที่สุด

4) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่านทำการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างเนื้อหา ความสอดคล้องของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและความชัดเจนในเนื้อหา ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล และความถูกต้องของการวัด

5) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุง แก้ไข ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นี้ ถือเกณฑ์ความเห็นสอดคล้อง และการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านใน 8 ท่าน นำมาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

ปรับความชัดเจนของภาษา	15	ข้อ
เพิ่มข้อความในข้อคำถาม	7	ข้อ
เพิ่มข้อคำถาม	2	ข้อ
ตัดทอนข้อคำถาม	4	ข้อ

6) หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ได้แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมทั้งหมด 40 ข้อ (จากเดิม 42 ข้อ) จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ ด้านศิลปะการดูแล 10 ข้อ (เดิม 13 ข้อ) ด้านคุณภาพการดูแลทางเทคนิค 8 ข้อ (เดิม 8 ข้อ) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 7 ข้อ (เดิม 5 ข้อ) ด้านความพร้อมในการบริการ 5 ข้อ (เดิม 5 ข้อ) ด้านความต่อเนื่องของการดูแล 4 ข้อ (เดิม 4 ข้อ) และด้านประสิทธิผล 6 ข้อ (เดิม 7 ข้อ) ส่วนเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลผล ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน เห็นด้วยกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

7) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยในที่หอผู้ป่วยเวชศาสตร์ฟื้นฟูชั้น 4 หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 7-8 และหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 10 โรงพยาบาลตำรวจ รวมจำนวนทั้งหมด 30 คน

8) วิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค (Alpha Cronbach' s Coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/FW Version 7.5 (Statistical package for the social science for windows) และวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item analysis) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตัดข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับข้อคำถามอื่นทั้งฉบับน้อย คือข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า .2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2538: 163) ผลปรากฏว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับข้อคำถามอื่นทั้งฉบับ ดังนั้นจึงมีจำนวนข้อคำถามเท่าเดิม (ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ในภาคผนวก)

จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงอีกครั้งด้วยวิธีเดียวกัน ได้ค่าความเที่ยงดังเสนอในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	
	ทดลองใช้ (n=30)	เก็บข้อมูลจริง (n=411)
ความพึงพอใจของผู้ป่วย		
- ศิลปะการดูแล	.94	.94
- คุณภาพการดูแลทางเทคนิค	.89	.90
- สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.97	.94
- ความพร้อมในการบริการ	.88	.90
- ความต่อเนื่องของการดูแล	.77	.75
- ประสิทธิภาพ	.94	.67
รวม	.98	.96

วิธีการใช้แบบสอบถาม

วิธีการใช้แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยไปให้ผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างตอบโดยแจ้งให้ผู้ป่วยทราบว่า การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ของผู้ป่วยจะเป็นความลับ และไม่มีผลต่อการบริการพยาบาลที่จะได้รับ เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากผู้ป่วยจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลในภาพรวมไม่เสนอเป็นรายบุคคล
2. ผู้วิจัยอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงวิธีการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการตอบแบบสอบถามของผู้ป่วย ถ้าผู้ป่วยไม่สามารถตอบแบบสอบถามเองได้ เช่น อ่านหนังสือไม่ออก หรือสายตามองเห็นตัวหนังสือไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจะทำหน้าที่อ่านข้อคำถามแล้วให้ผู้ป่วยบอกรายละเอียดคำตอบ แต่ถ้าผู้ป่วยสามารถตอบแบบสอบถามเองได้ก็ให้แบบสอบถามไว้กับผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเป็นผู้ไปเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แต่ในกรณีที่ผู้ป่วยกลับบ้านก่อนที่ผู้วิจัยจะไปรับแบบสอบถามคืน บุคลากรพยาบาลประจำหอผู้ป่วยนั้นๆจะเป็นผู้เก็บแบบสอบถามไว้ให้ผู้วิจัย

ชุดที่ 2 แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะแทรกซ้อน โดยเฉพาะภาวะแทรกซ้อนที่เป็นโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล

2) สร้างข้อรายการในการตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนจากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมด ซึ่งข้อรายการมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนนี้เป็นการตรวจสอบโรคติดเชื้อที่เกิดในโรงพยาบาล ในที่นี้แบ่งออกเป็น 4 ชนิดซึ่งเป็น 4 อันดับแรกที่พบบ่อยมากที่สุดโรงพยาบาลตำรวจ คือ การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ การติดเชื้อที่ผิวหนังและชั้นใต้ผิวหนัง และการติดเชื้อแผลผ่าตัด (หน่วยป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ, 2544) โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินการติดเชื้อขณะอยู่โรงพยาบาล สรุปเป็นแบบตรวจสอบการติดเชื้อขณะอยู่ในโรงพยาบาลโดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างเอง โรคติดเชื้อแต่ละชนิดมีความหมายดังนี้คือ

1. การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะทั้งส่วนล่างและส่วนบน โดยบริเวณที่เกิดการติดเชื้ออาจเกิดขึ้นร่วมกันหรือเกิดขึ้นกับส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบทางเดินปัสสาวะ ในที่นี้แบ่งออกเป็น การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ปรากฏอาการ การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ไม่ปรากฏอาการ และการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะอื่นๆ

1.1 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ปรากฏอาการ หมายถึง ภาวะการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะโดยมีอาการอย่างน้อย 2 อย่าง ในอาการเหล่านี้ ใช้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส หนาวสั่น ปัสสาวะกระปริดกระปรอย ปวดท่อปัสสาวะ ร่วมกับมีผลการตรวจปัสสาวะข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

- มีเชื้อก่อโรคมากกว่า 100 นิคม/มล.
- ปัสสาวะไม่ปั่น มี WBC มากกว่า 3 cell/HPF หรือมีเชื้อก่อโรค มากกว่า 1 cell/HPF
- ปัสสาวะปั่น มี WBC มากกว่า 20 cell/HPF หรือมีแบคทีเรีย มากกว่า 20 cell/HPF
- ผลเพาะเชื้อปัสสาวะ มีเชื้อก่อโรคมากกว่า 10^5 ตัว/มล.

1.2 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ไม่ปรากฏอาการ หมายถึง ภาวะการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะโดยไม่มีอาการแสดง แต่ผลการตรวจเพาะเชื้อในปัสสาวะพบเชื้อก่อโรคมากกว่า 10^5 ตัว/มล.

1.3 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะอื่น ๆ หมายถึง ภาวะการติดเชื้อของอวัยวะในระบบทางเดินปัสสาวะ ได้แก่ การติดเชื้อที่ไต ท่อไต ท่อปัสสาวะ เนื้อเยื่อที่ตั้งตำแหน่งของไต

เป็นต้น โดยมีอาการปวด กดเจ็บบริเวณที่มีการติดเชื้อ มีใช้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส และมีผลการตรวจ รักษา หรือการวินิจฉัยข้อใดข้อหนึ่งดังนี้ มีหนองจากบริเวณที่ติดเชื้อ ตรวจพบเชื้อก่อโรคในเลือด ภาพถ่ายรังสีแสดงว่ามีการติดเชื้อ การวินิจฉัยของแพทย์ว่ามีการติดเชื้อ และแพทย์รักษาด้วยยาต้านจุลชีพ

2. การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อของอวัยวะระบบทางเดินหายใจ ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน และการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่าง

2.1 การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน หมายถึง ภาวะการติดเชื้อที่เกิดกับอวัยวะระบบทางเดินหายใจส่วนบน ได้แก่ โรคไข้หวัด ไซนัสอักเสบ กลัองเสียงอักเสบ เป็นต้น โดยที่ผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน จะมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ ใช้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส ไอ น้ำมูก ปวดเมื่อยตามตัว เสียงแหบ ร่วมกับการวินิจฉัยของแพทย์ว่ามีการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน

2.2 การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่าง หมายถึง ภาวะการติดเชื้อที่เกิดกับอวัยวะระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง ได้แก่ โรคหลอดลมอักเสบ ปอดอักเสบ ฝีในปอดหรือหนองในเยื่อหุ้มปอด เป็นต้น

2.2.1 หลอดลมอักเสบ หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่หลอดลม โดยผู้ป่วยที่ติดเชื้อจะมีอาการดังนี้ ไอ เสมหะ ใช้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส หอบเล็กน้อย และผลภาพถ่ายรังสีทรวงอกพบมีความผิดปกติ

2.2.2 ปอดอักเสบ หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่ปอด โดยผู้ป่วยที่ติดเชื้อจะมีอาการดังนี้ ใช้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส เสมหะคล้ายหนอง หอบเหนื่อย ปอดมีเสียง Crepitation และผลภาพถ่ายรังสีทรวงอกพบมีความผิดปกติ เช่น Infiltration, Consolidation หรือ Pleural effusion หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการพบเชื้อก่อโรคที่เป็นสาเหตุ

2.3 ฝีในปอดและหนองในเยื่อหุ้มปอด หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อโดยเป็นฝีหรือหนองที่ปอดหรือเยื่อหุ้มปอด โดยผู้ป่วยที่ติดเชื้อผลภาพถ่ายรังสีทรวงอกจะมีของเหลวในปอดหรือเยื่อหุ้มปอด รวมทั้งมีผลเพาะเชื้อจากเสมหะหรือหนองพบเชื้อก่อโรคที่เป็นสาเหตุ

3. การติดเชื้อที่ผิวหนังและชั้นใต้ผิวหนัง หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่ผิวหนังหรือชั้นใต้ผิวหนังที่ไม่ใช่แผลผ่าตัด การติดเชื้อที่แผลกดทับ

3.1 การติดเชื้อที่ผิวหนัง หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่ผิวหนัง โดยผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อ จะมีหนองบริเวณที่ติดเชื้อ หรือมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ หนองไหลออกจากตุ่มหนองหรือฝี ปวดเฉพาะที่ หรือกดเจ็บ บวมแดง หรือร้อนบริเวณที่เป็น และมีผลการตรวจทาง

ห้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ พบเชื้อจากการดูดหรือระบายออกมาจากบริเวณที่มีการติดเชื้อ หรือพบมีเชื้อก่อโรคในเลือด

3.2 การติดเชื้อที่ชั้นใต้ผิวหนัง หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่ชั้นใต้ผิวหนัง โดยผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อจะต้องมีหนองบริเวณที่ติดเชื้อหรือมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ การอักเสบเป็นหนอง ปวดเฉพาะที่ กดเจ็บ บวมแดง หรือร้อน และมีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการโดยมีเชื้อในเนื้อเยื่อ หรือของเหลวที่ระบายออกจากบริเวณที่มีการติดเชื้อ หรือตรวจพบเชื้อก่อโรคในเลือด

3.3 การติดเชื้อแผลกดทับ หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อที่แผลกดทับ โดยผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อจะต้องมีหนองบริเวณที่ติดเชื้อหรือมีอาการและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ บริเวณแผลกดทับมีอาการแดง กดเจ็บ บวมบริเวณขอบแผล ตรวจมีเชื้อก่อโรคในเลือด หรือมีเชื้อในของเหลวที่ดูดออกมาหรือขึ้นเนื้อจากขอบแผล

4. การติดเชื้อแผลผ่าตัด หมายถึง ภาวะที่เกิดการติดเชื้อในตำแหน่งที่ผ่าตัดที่เกิดภายในเวลา 30 วันหลังผ่าตัด แต่ในกรณีที่ใช้อุปกรณ์ต่างๆ เกิดภายในเวลา 1 ปี ในที่นี้แบ่งออกเป็น การติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด และการติดเชื้อแผลผ่าตัดที่อยู่ลึก

4.1 การติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด หมายถึง ภาวะที่เกิดการอักเสบเป็นหนองหรือติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด โดยผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อจะมีอาการอักเสบเป็นหนองหรือมีหนองออกจากแผลผ่าตัดชั้นตื้น หรือลักษณะแผลบวม แดง ร้อน หรือปวด อย่างใดอย่างหนึ่ง และมีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการเป็น positive หรือแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด

4.2 การติดเชื้อแผลผ่าตัดที่อยู่ลึก หมายถึง ภาวะที่เกิดการอักเสบเป็นหนองหรือติดเชื้อแผลผ่าตัดที่อยู่ลึก โดยผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อจะมีหนองออกจากแผลผ่าตัดชั้นลึก แผลแยกหรือแพทย์เปิดแผลเนื่องจากมีไข้ ปวดเฉพาะที่ หรือกดเจ็บ แพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อแผลผ่าตัดที่อยู่ลึก ตรวจพบว่ามีหนอง/ติดเชื้อโดยการตรวจจากการผ่าตัด ตรวจเนื้อเยื่อ/การตรวจทางรังสี อย่างใดอย่างหนึ่ง

ลักษณะของแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน

แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย ประกอบไปด้วย แผนกที่ทำการตรวจสอบ วันที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล วันที่ทำการตรวจสอบ การติดเชื้อก่อนเข้าโรงพยาบาล โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หรือเติมคำในช่องว่างที่เว้นไว้ โดยตรวจสอบจากบัตรตรวจโรคของผู้ป่วย ไปส่งตัวรับการรักษา

ส่วนที่ 2 เป็นข้อรายการแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ชนิดของการติดเชื้อ ประกอบไปด้วย การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ การติดเชื้อที่ผิวหนังและชั้นใต้ผิวหนัง และการติดเชื้อที่แผลผ่าตัด ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับอาการผู้ป่วย ผลการตรวจทางรังสี ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการวินิจฉัยของแพทย์ เป็นการตรวจสอบจากแฟ้มการรักษาของผู้ป่วย โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องพบ ไม่พบ หรือไม่มีการตรวจตามข้อรายการนั้นๆ ซึ่งมีจำนวน 61 ข้อรายการ และทำการตรวจสอบตามละเอียดดังนี้

1. อาการของผู้ป่วยตรวจสอบได้จากใบบันทึกสัญญาณชีพ ใบบันทึกทางการพยาบาลที่อยู่ในแฟ้มการรักษาของผู้ป่วย
2. ผลการตรวจทางรังสี และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการตรวจสอบได้จากใบแสดงผลการตรวจทางรังสี และใบแสดงผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ที่อยู่ในแฟ้มการรักษาของผู้ป่วย
3. การวินิจฉัยของแพทย์ ตรวจสอบได้จากใบบันทึกการตรวจรักษาของแพทย์ในแฟ้มการรักษาของผู้ป่วย

ส่วนที่ 3 เป็นคู่มือแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน ซึ่งได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับคำจำกัดความ ลักษณะแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาที่เข้าไปตรวจสอบ สิ่งที่ต้องตรวจสอบ วิธีการตรวจสอบ วิธีการให้คะแนน และการแปลผลคะแนน

วิธีการใช้แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน

1. การตรวจสอบอาการของผู้ป่วย การวินิจฉัยของแพทย์ ผลการตรวจทางรังสี ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น ผลการตรวจปัสสาวะ ผลการตรวจเลือด ผู้ตรวจสอบจะทำการตรวจสอบตามขั้นตอนต่อไปนี้
 - 1.1 ผู้ตรวจสอบจะทำการตรวจสอบโดยดูรายละเอียดในแฟ้มการรักษาของผู้ป่วยแต่ละบุคคล (เป็นผู้ป่วยคนเดียวกันกับผู้ที่ตอบแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย)
 - 1.2 หลังจากนั้นผู้ตรวจสอบจะทำการบันทึกผลการตรวจสอบอาการของผู้ป่วย ผลการตรวจทางรังสี ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ลงในแบบตรวจสอบทันที โดยถ้าพบ ไม่พบ หรือไม่ได้ตรวจรายละเอียดตามข้อรายการในแบบตรวจสอบ โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงให้ตรงกับช่องรายการที่พบ ไม่พบ หรือไม่ได้ตรวจตามข้อรายการนั้นๆ
 - 1.3 ทำการตรวจสอบจากแฟ้มการรักษาของผู้ป่วยแต่ละคนตามขั้นตอนดังกล่าวจนครบจำนวนตามที่กำหนด

2. ตรวจสอบความเรียบร้อย ครบถ้วน และความชัดเจนของข้อมูลที่ตรวจสอบ

วิธีการให้คะแนน

วิธีการให้คะแนนภาวะแทรกซ้อน แบ่งออกเป็น

1. การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ

1.1 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ปรากฏอาการ

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีอาการตามแบบตรวจสอบอย่างน้อย 2 อย่าง ร่วมกับผลการตรวจปัสสาวะข้อใดข้อหนึ่งตามรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบอาการตามแบบตรวจสอบอย่างน้อย 2 อย่าง ร่วมกับผลการตรวจปัสสาวะข้อใดข้อหนึ่งตามรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

1.2 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะที่ไม่ปรากฏอาการ

- เมื่อพบผลการเพาะเชื้อปัสสาวะมีเชื้อก่อโรคมมากกว่า 10^5 ตัว/มล. แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผลการเพาะเชื้อปัสสาวะมีเชื้อก่อโรคมมากกว่า 10^5 ตัว/มล. แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อให้ 0 คะแนน

1.3 การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะอื่นๆ

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีไข้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส ปวด กดเจ็บบริเวณที่มีการติดเชื้อ ร่วมกับลักษณะใดลักษณะหนึ่งในแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยที่มีไข้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส ปวด กดเจ็บบริเวณที่มีการติดเชื้อ ร่วมกับลักษณะใดลักษณะหนึ่งในแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

2. การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

2.1 การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังรายละเอียดในแบบบันทึก ร่วมกับแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน แสดงว่ามีการติดเชื้อให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังรายละเอียดในแบบบันทึก ร่วมกับแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

2.2 การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่าง

2.2.1 หลอดลมอักเสบ

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีอาการครบตามรายละเอียดในแบบตรวจสอบ และในกรณีที่มีการถ่ายภาพรังสีทรวงอกไม่พบความผิดปกติ แสดงว่ามีการติดเชื้อให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยที่มีอาการครบตามรายละเอียดในแบบตรวจสอบ และในกรณีที่มีการถ่ายภาพรังสีทรวงอกพบความผิดปกติ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อให้ 0 คะแนน

2.2.2 ปอดอักเสบ

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีอาการดังรายละเอียด ผลภาพถ่ายรังสี หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ อย่างใดอย่างหนึ่ง แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยที่มีอาการดังรายละเอียด ผลภาพถ่ายรังสี หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ อย่างใดอย่างหนึ่ง แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อให้ 0 คะแนน

2.3 ฝีในปอด และหนองในเยื่อหุ้มปอด

- เมื่อพบผู้ป่วยมีผลภาพถ่ายรังสีทรวงอก และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยมีผลภาพถ่ายรังสีทรวงอกดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

3. การติดเชื้อที่ผิวหนังและชั้นใต้ผิวหนัง

3.1 การติดเชื้อที่ผิวหนัง

- เมื่อพบผู้ป่วยมีหนองไหลจากตุ่มหนองหรือฝี หรือมีอาการ 2 ใน 4 อย่าง ปวดเฉพาะที่ กดเจ็บ บวม แดง หรือร้อน ร่วมกับผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ 1 อย่าง ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

3.2 การติดเชื้อชั้นใต้ผิวหนัง

- เมื่อพบผู้ป่วยที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมีอาการ 2 ใน 4 อย่าง ปวดเฉพาะที่ กดเจ็บ บวม แดง หรือร้อน ร่วมกับตรวจพบเชื้อในเลือด หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน

- เมื่อไม่พบผู้ป่วยที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

3.3 การติดเชื้อแผลกดทับ

- เมื่อพบอาการ 2 ใน 3 อย่างร่วมกับผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังรายละเอียดแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน
- เมื่อไม่พบผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ดังรายละเอียดแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

4. การติดเชื้อที่แผลผ่าตัด

4.1 การติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด

- เมื่อพบผู้ป่วยมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการหรือแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด อย่างใดอย่างหนึ่ง แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน
- เมื่อไม่พบผู้ป่วยมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการหรือแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อที่รอยแผลผ่าตัด อย่างใดอย่างหนึ่ง แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

4.2 การติดเชื้อแผลผ่าตัดที่อยู่ลึก

- เมื่อพบผู้ป่วยมีอาการ หรือรายละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่ามีการติดเชื้อ ให้ 1 คะแนน
- เมื่อไม่พบผู้ป่วยมีอาการ หรือรายละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังรายละเอียดในแบบตรวจสอบ แสดงว่าไม่มีการติดเชื้อ ให้ 0 คะแนน

4) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างเนื้อหา ความสอดคล้องของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและความชัดเจนในเนื้อหา ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล และความถูกต้องของการวัด

5) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุง แก้ไข ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นี้ ถือเป็นเกณฑ์ความเห็นสอดคล้อง และการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านใน 5 ท่าน นำมาพิจารณาปรับปรุงแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน ดังนี้
ปรับความชัดเจนของภาษา 15 ข้อ

6) หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ได้แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนทั้งหมด 61 ข้อ (จากเดิม 61 ข้อ) จำแนกเป็นการติดเชื้อ 4 ชนิด คือ การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ 18 ข้อ (เดิม 18 ข้อ) การติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ 19 ข้อ (เดิม 19 ข้อ) การติด

เชื้อฉีดยาและชั้นใต้ผิวหนัง 15 ข้อ (เดิม 15 ข้อ) และการติดเชื้อแผลผ่าตัด 9 ข้อ (เดิม 9 ข้อ) ส่วนเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลผล ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เห็นด้วยกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

7) นำแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนมาหาค่าความเที่ยงของการตรวจสอบ โดยผู้วิจัยนำแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนที่ผ่านการพิจารณาความถูกต้องด้านเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปหาค่าความเที่ยง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน ทำการตรวจสอบการเกิดภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วยคนเดียวกัน จำนวน 5 ราย ตามแบบตรวจสอบที่สร้างขึ้น แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของการตรวจสอบจากสูตร Polit and Hungler (1987 อ้างถึงใน เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ, 2539: 216) ดังนี้

$$\text{ความเที่ยงของการตรวจสอบ} = \frac{\text{จำนวนการตรวจสอบได้เหมือนกัน}}{\text{จำนวนการตรวจสอบได้} + \text{จำนวนการตรวจสอบที่ต่างกัน}}$$

ตารางที่ 5 แสดงค่าความเที่ยงของการตรวจสอบภาวะแทรกซ้อนระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย

การตรวจสอบ	ค่าความเที่ยงของการตรวจสอบของเครื่องมือ					รวม
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	
ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1	0.79	0.89	0.80	0.69	0.93	0.82
ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2	0.75	0.93	0.77	0.79	0.93	0.83

การแปลผลคะแนน

นำจำนวนผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อในโรงพยาบาลที่เกิดขึ้นทั้งหมด (คะแนนดิบ) มาคำนวณหาค่าร้อยละ ของการเกิดภาวะแทรกซ้อน

ชุดที่ 3 แบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล ซึ่งประกอบไปด้วย แผนกที่ทำการบันทึก ประเภทหอผู้ป่วย วันที่บันทึก รหัสผู้ป่วย การวินิจฉัยโรค วันที่เข้ารับการรักษา วันที่จำหน่าย และจำนวนวันรวมที่อยู่โรงพยาบาล โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] และเติมค่าในช่องว่าง

3) วิธีคิดจำนวนวันรวมที่อยู่โรงพยาบาล โดยการนำวันที่เข้ารับการรักษาลบออกจากวันที่จำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

4) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

5) นำแบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาลไปทดลองใช้ที่หอผู้ป่วยเวชศาสตร์ฟื้นฟู 4 หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 7-8 และหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ 10 โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อทดสอบว่าสามารถนำไปบันทึกได้จริง ผลพบว่าสามารถใช้ได้ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้บังคับการโรงพยาบาลตำรวจ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือถึงหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ โดยไปติดต่อด้วยตนเอง และแนบเอกสารดังต่อไปนี้

2.1 สำเนาเรียนผู้บังคับการ โรงพยาบาลตำรวจ

2.2 รายละเอียดในการเก็บข้อมูล

2.3 ตัวอย่างแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวมและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน และแบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล

3. แบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวม และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยนำไปให้ผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 เตรียมผู้ช่วยวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 คัดเลือกผู้ช่วยวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 2 คน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

- มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี
- ยินดีและเต็มใจช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ไม่ได้ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยที่เก็บข้อมูล

3.1.2 ขั้นตอนและวิธีการฝึกอบรมผู้ช่วยวิจัย มีดังนี้

- ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัย ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับแบบสอบถามการให้การพยาบาลแบบองค์รวม และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยโดยละเอียด

- ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถามดังกล่าว และให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามข้อสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตรงกัน

3.2 ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยแนะนำตนเองกับผู้ป่วย เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษา และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.3 ชี้แจงสิทธิของผู้ป่วยตามการพิทักษ์สิทธิ เมื่อผู้ป่วยยินยอมให้ความร่วมมือ

3.3 อธิบายการตอบแบบสอบถาม เมื่อผู้ป่วยเข้าใจจึงให้ทำแบบสอบถามแล้วผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แต่ในกรณีที่ผู้ป่วยกลับบ้านก่อนที่ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะไปรับแบบสอบถามกลับคืน บุคลากรพยาบาลประจำหอผู้ป่วยนั้นๆจะเป็นผู้เก็บแบบสอบถามไว้ให้ผู้วิจัย

3.4 ในกรณีที่ผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ออก หรือตามองเห็นไม่ชัดเจนเนื่องจากสูงอายุ ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้อ่านแบบสอบถามนั้นๆให้ฟัง แล้วให้ผู้ป่วยเป็นผู้ตอบ โดยจะให้ตอบในวันที่ผู้ป่วยจะกลับบ้าน

3.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน ของแบบสอบถามก่อนรับกลับคืน

4. แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน มีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลดังนี้

4.1 เตรียมผู้ช่วยวิจัย โดยการฝึกอบรมผู้ช่วยวิจัยซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัย ศึกษาทำความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน และคู่มือการตรวจสอบโดยละเอียด

- ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจสอบ การใช้คู่มือ อธิบายการแปลความหมายของการเกิดภาวะแทรกซ้อนแต่ละชนิด พร้อมทั้งให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามข้อสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิธีดำเนินการวิจัย และการใช้เครื่องมือที่ตรงกัน

4.2 ผู้วิจัยวางแผนในการกำหนด วัน เวลา สถานที่ ในการตรวจสอบ

4.3 นัดหมายกำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการทดลองตรวจสอบ

4.4 แนะนำตัวกับหัวหน้าหอผู้ป่วยเพื่อนัดหมาย กำหนด วัน เวลา ที่ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะไปทดลองตรวจสอบ

4.5 ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัย ดำเนินการตรวจสอบการเกิดภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วย ตามวัน เวลา และสถานที่ ที่ได้วางแผนไว้

4.6 ทำการบันทึกผลการตรวจสอบในแต่ละข้อรายการทันทีที่สิ้นสุดการตรวจสอบ โดยเมื่อพบ ไม่พบ หรือไม่ได้ตรวจ ดังรายการในแบบตรวจสอบ ผู้วิจัย/ผู้ช่วยวิจัยจะทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการนั้น ๆ

4.7 เมื่อทำการตรวจสอบกลุ่มตัวอย่างจนครบแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูล ความเรียบร้อย และความสมบูรณ์ของแบบตรวจสอบอีกครั้ง

5. สำหรับแบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย จะทำการเก็บข้อมูลจากเพิ่มการรักษาผู้ป่วย

6. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แบบตรวจสอบภาวะแทรกซ้อน และแบบบันทึกจำนวนวันนอนโรงพยาบาล อีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺⁺ (Statistical Package for the Science science) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. คำนวณ หาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent) ของข้อมูล เรื่องเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ แผนกผู้ป่วย และประเภทหอผู้ป่วย

2. คำนวณ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของการให้การรักษาแบบองค์รวม

3. คำนวณ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาล

4. คำนวณจำนวน ร้อยละ (Percentage) ของการเกิดภาวะแทรกซ้อน

5. คำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของจำนวนวันนอนโรงพยาบาล